

PM Rotel VIII (Dnr KS 2020/980)

**Departementspromemorian Stärkt barnrättsperspektiv
för barn i skyddat boende – förslag till bestämmelser rör-
ande bl.a. omedelbar placering, sekretess och skol-
gång (Ds 2020:16)**

Remiss från Socialdepartementet
Remisstid den 13 november 2020

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänsyn till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Jan Jönsson anför följande.

Ärendet

Departementspromemorian ”Stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende - förslag till bestämmelser rörande bl.a. omedelbar placering, sekretess och skolgång” (Ds 2020:16) har remitterats till Stockholms stad för yttrande. Promemorian kompletterar betänkandet ”Ett fönster av möjligheter - stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende” (SOU 2017:112). De kompletteringar som denna promemoria behandlar gäller främst förslag till lagstiftning för att ge socialnämnden ökad befogenhet att omedelbart kunna placera ett barn i skyddat boende tillsammans med en vårdnadshavare när det saknas samtycke från den andra vårdnadshavaren.

Vidare föreslås nya bestämmelser om offentlighet och sekretess bland annat för att möjliggöra sekretess hos kommuner och regioner samt vissa följdändringar för att tydliggöra elevers rätt att gå i skola när de vistas i skyddat boende eller hem för vård eller boende. Slutligen föreslås övergångsbestämmelser och vissa konsekvensändringar i SoL, lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och i skollagen (2010:800).

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, socialnämnden, utbildningsnämnden, Skarpnäcks stadsdelsnämnd, Spånga-Tensta stadsdelsnämnd och Södermalms stadsdelsnämnd.

Stadsledningskontoret är i huvudsak positivt till förslagen i promemorian men anser bland annat att det bör tydliggöras vem som har ansvaret för att en elev har en skolplacering.

Socialnämnden menar att begreppet ”omedelbar placering” behöver förtydligas i situationer med akut flykt till ett skyddat boende.

Utbildningsnämnden anser att det bör tydliggöras vem som ansvarar för att en elev som vistas på ett skyddat boende får en skolplacering.

Skarpnäcks stadsdelsnämnd konstaterar att det i de flesta fall inte är möjligt att inhämta samtycke från den andra vårdnadshavaren till barns placering i ett skyddat boende.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd anser att det är positivt att barnrättsperspektivet betonas i promemorian.

Södermalms stadsdelsnämnd anser att det är särskilt viktigt att skolfrågan förtydligas.

Mina synpunkter

Inget barn ska någonsin behöva uppleva att ens ena förälder utövar våld mot den andra. Om den våldsutsatta föräldern dessutom tvingas söka skydd på skyddat boende förändras tillvaron i grunden, både för barnet och för den utsatta föräldern.

Därför är det oerhört angeläget att barnrättsperspektivet stärks, när barn hamnar på skyddade boenden.

Jag instämmer i grunden i promemorians förslag om att barn måste kunna få följa med sin förälder till skyddat boende utan krav på samtycke från den andra vårdnadshavaren, liksom att placeringsbeslut kan ske omedelbart och att sekretessreglerna uppdateras för att inte röja skyddade boendens adress.

Beslut om omedelbar placering förutsätter enligt förslaget för det första att placeringen inte kan avvaktas med hänsyn till risken för barnets säkerhet och hälsa. Men det förutsätter också att något av följande tre rekvisit är uppfyllt: den andra vårdnadshavarens samtycke till placeringen kan inte inhämtas före placeringen; särskilda skäl talar emot att samtycket inhämtas före placeringen; eller att den andra vårdnadshavaren inte samtycker till placeringen av barnet.

I mycket utsatta situationer som dessa är det extra viktigt att barnets bästa är styrande för socialtjänstens beslut. För att en omedelbar placering ska kunna ske måste det alltså vara konstaterat att placeringen inte kan avvaktas med hänsyn till risken för barnets säkerhet och hälsa. Jag anser att det bör övervägas om detta inte bara är ett nödvändigt utan även ett tillräckligt villkor.

I en akut placeringsituation bör man undvika att socialtjänsten fastnar i att försöka inhämta den andra vårdnadshavarens samtycke, eller utreda huruvida det föreligger särskilda skäl att inte inhämta detsamma. Detta också eftersom vårdnadshavarens inställning i praktiken inte spelar roll: föreligger inte samtycke, kan socialtjänsten besluta om omedelbar placering ändå. Jag ser inte att regleringen som den nu är föreslagen är grundad i barnets bästa och barnets rätt till skydd.

Detta utesluter givetvis inte att socialtjänsten kontaktar den andra vårdnadshavaren för att undersöka samtycke när så kan ske utan risk.

Jag välkomnar att rätten till skolgång för barn i skyddade boenden förtydligas. Det finns dock situationer där barnets rätt till skolgång inte kan lösas av att barnet tas emot i en skolenhet som ligger närmare det skyddade boendet, eftersom hotsituationen är sådan att barnet inte kan lämna boendet. Det finns även situationer där barnets vistelse i ett skyddat boende är tillfällig och där, som socialnämnden anför i sitt remissvar, det kanske inte är bäst för barnet att behöva byta skola. Denna problematik bör utredas närmare.

Stockholms stad har ett särskilt lärteam som tillhandahåller undervisning på skyddade boenden. Det bör studeras närmare hur en dylik arbetsmodell kan användas på andra håll för att säkerställa barns rätt till en fullvärdig skolgång. Det bör också utredas vilka möjligheter det finns för barnen att delta i undervisningen vid den ordinarie skolan digitalt.

Promemorian föreslår till sist att det ska regleras i socialtjänstlagen att socialnämnden ska sörja för att den som behöver stöd och skydd till följd av hot, våld eller andra övergrepp kan tas emot i ett skyddat boende.

Jag välkomnar detta, men jag delar också stadsledningskontorets bedömning att förslaget kan leda till ökade kostnader för kommunerna.

Det gäller i synnerhet med tanke på att personer som behöver skyddat boende är en heterogen målgrupp. Kvinnor är förvisso i klar majoritet bland de som behöver skyddat boende. Lagförslaget gör dock ingen åtskillnad på skyddsbehövande utifrån faktorer såsom kön, könsidentitet, sexuell läggning, funktionsvariation eller vilka hemförhållanden man kommer ifrån. Det ställer krav på kommunerna att se till att alla som behöver skydd, oavsett vem man är, kan tas emot i ett skyddat boende.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänsyn till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Stockholm den 28 oktober 2020

JAN JÖNSSON

Bilagor

1. Reservationer m.m.
2. Departementspromemorian Stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende – förslag till bestämmelser rörande bl.a. omedelbar placering, sekretess och skolgång (Ds 2020:16)

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Särskilt uttalande gjordes av borgarråden Karin Wanngård och Kadir Kasirga (båda S) enligt följande.

Sveriges kvinnojourer har byggts upp av tusentals frivilliga krafter. Jourerna har erbjudit ett skydd och/eller stöd för kvinnor och barn som utsatts för våld. Stödet och skyddet har byggts på och utvecklats ur jämlika relationer mellan kvinnor som bor i skyddat boende och de som arbetar som volontärer eller är anställda i jourerna. De ideella jourerna bygger på kvaliteter som privata eller offentliga jourer sällan kan erbjuda. I offentliga beslutsunderlag lyfts dessa kvaliteter sällan fram:

- 1) De är ett lågtröskelalternativ för utsatta kvinnor och barn. Kvinnojourerna upplevs ofta som en frizon då offentliga myndigheter inte är närvarande i den dagliga verksamheten. Därmed är det lättare att ta och få kontakt.
- 2) Kvinnojourerna har byggt upp kunskaper och erfarenheter som kan användas för att på en strukturell nivå förbättra villkoren för utsatta kvinnor och barn. En roll som inte samhällsliga eller privata jourer kan ta.

3) Volontärverksamheten i jourerna tillför en bred kompetens och erfarenhet från många yrken och samhällsfunktioner.

Lagförslag och förändringar måste ta hänsyn till de ideella jourernas särskilda och unika kvaliteter. Det kan inte ligga i samhällets intresse att slå sönder en fungerande verksamhet i civilsamhället.

Det finns en god ambition i förslaget att barn ska räknas som egna placeringar på skyddat boende. Det ger barnet mer rättigheter, större krav kan ställas både på boendet och på socialtjänsten rörande vad barn som bor på skyddat boende kan få för insatser.

Dock bör understrykas att skyddat boende är en högst tillfällig insats som syftar till att skydda kvinnor och barn från fortsatt våld som i princip alltid kommer från en man som de levt tillsammans med och som ofta är vårdnadshavare för barnet som ska placeras. Att lösa detta med ett LVU anser vi medför ett antal risker. Precis som socialförvaltningen skriver så riskerar det att medföra en högre arbetsbelastning på handläggare inom socialtjänsten. Det ställer också höga krav på snabbt och tydligt samarbete mellan enheter vilket behövs men också är ett dokumenterat utvecklingsområde just när det gäller våld. Dessutom vet vi av erfarenheter att det kan uppkomma diskussioner om vilken enhet som ska betala placeringen och vem som isåfall har rätt att besluta om den. Vi ser därför att det kan uppkomma svårigheter inom socialtjänsten vilket i värsta fall kan leda till att de kvinnor och barn som behöver skydd blir lidande.

I övrigt är vi eniga med socialförvaltningen att det blir otydligt att benämna anledningen till LVU som ”omedelbar placering”. Precis som förvaltningen skrivit kan placering ske omedelbart men också planerad varpå det eventuellt inte blir tillämpligt med ”omedelbar placering”.

Ett annat tänkbart problem handlar om kvinnor som har barn med en annan man är förövaren men där barnet bor hos kvinnan och det anses lämpligt att även det barnet följer med vid en placering. I det fallet är det frågan om LVU är tillämpligt eller inte om inte det inte är barnets vårdnadshavare som är förövare.

Vi sympatiserar som sagt med promemorians intentioner med att stärka barns rättigheter men ser många risker med en mer komplicerad placerings process som i värsta fall försvårar möjligheterna att skydda kvinnor och barn från mäns våld. Istället för ändrad lagstiftning borde man kunna se över riktlinjerna för placeringar för barn är medföljande och ställa krav på att socialtjänsten placerar på boenden med särskilt stöd för barn. Något som idag inte alltid görs.

Kommunstyrelsen

Särskilt uttalande gjordes av Jan Valeskog, Karin Gustafsson och Catharina Piazzolla (alla S) och Rashid Mohammed (V) och Lisa Palm (Fi) med hänvisning till Socialdemokraternas och Vänsterpartiets gemensamma särskilda uttalande i borgarrådsberedningen.

Remissammanställning

Ärendet

Departementspromemorian ”Stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende - förslag till bestämmelser rörande bl.a. omedelbar placering, sekretess och skolgång” (Ds 2020:16) har remitterats till Stockholms stad för yttrande. Promemorian kompletterar betänkandet ”Ett fönster av möjligheter - stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende” (SOU 2017:112). De kompletteringar som denna promemoria behandlar gäller främst förslag till lagstiftning för att ge socialnämnden ökad befogenhet att omedelbart kunna placera ett barn i skyddat boende tillsammans med en vårdnadshavare när det saknas samtycke från den andra vårdnadshavaren.

Vidare föreslås nya bestämmelser om offentlighet och sekretess bland annat för att möjliggöra sekretess hos kommuner och regioner samt vissa följdändringar för att tydliggöra elevers rätt att gå i skola när de vistas i skyddat boende eller hem för vård eller boende. Slutligen föreslås övergångsbestämmelser och vissa konsekvensändringar i SoL, lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och i skollagen (2010:800).

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, socialnämnden, utbildningsnämnden, Skarpnäcks stadsdelsnämnd, Spånga-Tensta stadsdelsnämnd och Södermalms stadsdelsnämnd.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 15 september 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret är i huvudsak positiv till förslagen i promemorian som tillsammans med förslagen som tidigare lagts fram i betänkandet ”Ett fönster av möjligheter - stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende”, bedöms förbättra det omedelbara stödet, ge en ökad rättssäkerhet och ett ökat skydd för barn som vistas i skyddat boende tillsammans med en vårdnadshavare. Förslagen ligger i linje med kommunfullmäktiges mål om att *Stockholm får människor i behov av stöd insatser i tid präglade av hög kvalitet, evidens och rättssäkerhet*.

Genom promemorians förslag till förtydligande bestämmelser om rätten till skolgång ökar likvärdigheten i fråga om rätten till utbildning för elever i skyddat boende och hem för vård eller boende. Möjligheterna ökar för dessa barn att få den utbildning de har rätt till. Stadsledningskontoret instämmer i bedömningen att de inskränkningar som förslagen innebär av vårdnadshavares beslutanderätt, står i rimlig proportion till de intressen som de är avsedda att tillgodose.

Forskning visar på att konsekvenserna av att barn bevittnar våld är mycket allvarliga. De negativa effekterna av våldet riskerar att försvåra barnets förutsättningar inom alla livsområden, exempelvis möjligheten att tillgodogöra sig undervisning i skolan. Forskningen visar att våldets följdverkningar kan reduceras väsentligt genom tidiga stöd- och behandlingsinsatser vilket stadsledningskontoret bedömer att förslagen möjliggör.

Stadsledningskontoret anser dock att det finns vissa oklarheter i promemorian som behöver förtydligas.

Begreppsförtydliganden

Stadsledningskontoret är positivt till att bestämmelserna om omedelbar placering införs i LVU, men anser att kriterierna för den föreslagna bestämmelsen behöver förtydligas till exempel vad gäller begreppet ”vård” i jämförelse med när beslut fattas enligt § 6 LVU i nuvarande lagstiftning. Ett förtydligande behövs även gällande begreppet ”omedelbar placering” när det gäller placering i skyddat boende. I många fall sker en flytt till ett skyddat boende akut, exempelvis nattetid med hjälp av socialjour. Det är inte heller ovanligt att flytten sker planerat, då det bedöms som säkrast och mindre traumatiskt, inte minst för medföljande barn. Är detta också att anses som en omedelbar placering av barnet, eller ska den föreslagna bestämmelsen endast gälla vid placeringar som sker akut samma dag som behovet av skydd uppmärksammas? Detta behöver förtydligas. Vidare behöver det klargöras hur vistelsen ska regleras efter att tidsfristen, om fyra veckor, löpt ut.

Följändringar för att tydliggöra elevers rätt att gå i skola när de vistas i skyddat boende eller hem för vård eller boende

Hemkommunen, den kommun där eleven är folkbokförd, har en skyldighet enligt skollagen att tillsammans med vårdnadshavare se till att eleven fullgör sin skolgång, det vill säga att skolplikten efterlevs. Stockholms stad bevakar skolplikten genom att utreda elever med problematisk frånvaro och elever som av olika anledningar saknar en aktuell skolplacering. Elever i skyddat boende kommer att handläggas på samma sätt som elever som vistas i ett hem för vård eller boende (HVB-hem). Stockholms stad ”skolpliktsbevakar” dessa elever genom att det kommer information från vistelsekommunen, skolan eller socialtjänsten om att eleven går på en skola utanför staden, varvid staden betalar ut skolpeng för eleven till huvudmannen för utbildningen. Det händer dock att information om detta inte kommer fram till staden som hemkommun. En utredning om var barnet avser att gå eller går i skola måste då inledas vilket inte är ovanligt att det drar ut på tiden. Dessa elever riskerar därför att inte alltid få sin rätt till utbildning tillgodosedd.

För att barn i skyddat boende i praktiken ska få sin rätt till utbildning tillgodosedd, anser stadsledningskontoret att det bör tydliggöras vem som har ansvaret för att en elev har en skolplacering. Det bör prövas om ansvaret för att informera hemkommunen och vistelsekommunen ska åläggas socialnämnden som är ansvarig för insatsen.

Konsekvenser för kommuner

Stadsledningskontoret bedömer till skillnad från vad som framförs i promemorian, att förslagen kan innebära att kostnaderna för framförallt socialtjänsten kommer att öka. De föreslagna bestämmelserna kring den nya placeringsformen och möjligheterna med en omedelbar placering enligt LVU och tillkommande handläggning, riskbedömning och uppföljning kan komma att leda till en ökad arbetsbelastning för socialtjänsten.

Den föreslagna möjligheten till omedelbar placering i ett skyddat boende och den begränsande tidsfristen kommer att kräva ett nära samarbete mellan vuxen- och barnhandläggare vilket är positivt. Stadsledningskontoret vill i detta sammanhang lyfta den samverkan som finns kring Barnahus som ett gott exempel.

Övrigt

Det är viktigt att kvalitetskraven på skyddat boende fastställs tydligare än i dagsläget. Idag varierar barnkompetens och tillgång till verksamheter som mer specifikt riktas till barn mycket mellan olika boenden.

Stadsledningskontoret instämmer i utredningens beskrivning att umgänge med en vårdnadshavare som samtidigt är misstänkt förövare är en riskfaktor för fortsatt våld. Barn har rätt att träffa båda sina föräldrar, men har inte alltid behov av det. Utredningen har inte i uppdrag att lämna förslag om hur umgängetsfrågan ska lösas. Stadsledningskontoret anser däremot att det är en mycket väsentlig fråga för att åstadkomma en säker och trygg tid i boendet för såväl barnet som den vuxne. Regeringen bör tillsätta en utredning för att utvärdera umgängetsstöd

och för att utveckla en modell för hur skyddet för barnen ska kunna säkras när umgänge ska ske.

Socialnämnden

Socialnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 22 september 2020 följande.

1. Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar till kommundstyrelsen på remiss av departementspromemorian ”Stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende-förslag till bestämmelser om bl.a. omedelbar placering, sekretess och skolgång” (Ds 2020:16).
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Särskilt uttalande gjordes av Karin Gustafsson m.fl. (S) och Jackie Nylander (V), *bilaga 1*.

Ersätтарыtrande gjordes av Anna Rantala Bonnier (Fi), som instämde i det särskilda uttalandet från Karin Gustafsson m.fl. (S) och Jackie Nylander (V).

Socialförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 31 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Barn som lever med våld i nära relationer är en utsatt grupp, vilket också bekräftats av forskning inom området. När en vuxen person i dagsläget får insatsen skyddat boende och ett barn följer med sin vårdnadshavare till det skyddade boendet fattar ansvarig stadsdelsnämnd oftast inte något beslut om placering för barnet. Barnet blir därmed inte föremål för någon socialtjänstinsats under vistelsen i det skyddade boendet.

Förvaltningen bedömer att förslagen som tidigare lagt fram i betänkandet ”Ett fönster av möjligheter - stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende”, tillsammans med de kompletterande föreslag som läggs fram i denna promemoria, i huvudsak kommer att innebära en ökad rättssäkerhet och ett ökat skydd för barn som vistas på ett skyddat boende liksom att dessa barns rätt till utbildning stärks. Dock anser förvaltningen att det finns vissa oklarheter som behöver förtydligas.

Förvaltningen är positiv till att bestämmelserna om omedelbar placering införs i LVU, men anser att kriterierna för den föreslagna bestämmelsen behöver förtydligas till exempel vad gäller begreppet ”vård” i jämförelse med när beslut fattas enligt § 6 LVU i nuvarande lagstiftning. Förvaltningen anser att ett förtydligande också behövs gällande begreppet ”omedelbar placering” när det gäller placering i skyddat boende. I många fall sker en flykt till ett skyddat boende akut, exempelvis nattetid med hjälp av socialjour. Men det är inte heller ovanligt att flykten sker planerat, då det bedöms som säkrast och mindre traumatiskt, inte minst för medföljande barn. Det kan i de senare fallen handla om att den våldsutsatta vårdnadshavaren tar kontakt med socialtjänsten och informerar om att våldsutövaren kommer att vara på arbetet två dagar senare, och att det då finns en möjlighet för den våldsutsatta och dennes barn att lämna hemmet. Är detta också att anses som en omedelbar placering av barnet, eller ska den föreslagna bestämmelsen endast gälla vid placeringar som sker akut samma dag som behovet av skydd uppmärksammas? Detta behöver förtydligas. Förvaltningen har inget att erinra mot att tidsfristen sätts till fyra veckor, men det behöver tydliggöras hur vistelsen ska regleras efter det att tidsfristen löpt ut. I flera fall är behovet av vistelse i det skyddade boendet längre än fyra veckor.

Vidare förutsätter förvaltningen att Socialstyrelsen får i uppdrag att utforma föreskrifter för den föreslagna nya placeringsformen, så att kraven på verksamheterna blir tydliga. För-

valtningen framhåller att det är viktigt att kvalitetskraven på skyddat boende fastställs tydligare än i dagsläget. Idag varierar barnkompetens och tillgång till verksamheter som mer specifikt riktas till barn mycket mellan olika boenden. Om barn ska placeras i ett skyddat boende måste kvaliteten för dem säkerställas.

De föreslagna förtydligande bestämmelserna om rätten till skolgång ökar likvärdigheten i fråga om rätten till utbildning för elever i skyddat boende och hem för vård eller boende. Möjligheterna ökar för dessa barn att få den utbildning de har rätt till. I betänkandet och promemorian föreslås socialnämnderna få möjlighet genom nya bestämmelser i FB att byta både förskoleenhet respektive skolenhet för barnet utan att båda vårdnadshavarna har samtyckt till detta. Förvaltningen vill i detta sammanhang lyfta vikten av att bedöma konsekvenser för barnet av ett tillfälligt byte. Ett tillfälligt byte under kort tid kan innebära en stor psykisk belastning för barnet som kanske inte i alla situationer motverkas av andra fördelar med bytet. Hur förskole-/skolverksamhet på bästa sätt kan utformas för den grupp barn som bara tillfälligt vistas i ett skyddat boende behöver fortsatt beredning.

Den föreslagna möjligheten till omedelbar placering i ett skyddat boende och den begränsande tidsfristen kommer att kräva ett nära samarbete mellan handläggare inom relationsvårdsteam som ansvarar för den vuxne våldsutsatta vårdnadshavaren och ansvariga handläggare inom den barn- och ungdomsenhet som handlägger utredningen kring barnet. Förvaltningen vill i detta sammanhang lyfta den samverkan som finns kring Barnahus som ett gott exempel.

I promemorian görs en proportionalitetsbedömningen av de inskränkningar som föreslås av vårdnadshavares beslutanderätt. Inskränkningen av vårdnadshavarens rättigheter enligt Europakonventionen b. a. vägs mot intresset av barnets bästa och barnets rättigheter enligt bl.a. barnkonventionen. Förvaltningen instämmer i bedömningen att de inskränkningar som förslagen innebär av vårdnadshavares beslutande rätt, står i rimlig proportion till de intressen som de är avsedda att tillgodose.

Slutligen bedömer förvaltningen, till skillnad från vad som framförs i promemorian, att de föreslagna nya bestämmelserna kring framför allt den nya placeringsformen och möjligheterna med en omedelbar placering enligt LVU, kommer att leda till en ökad arbetsbelastning för handläggare inom socialtjänsten och större krav på de skyddade boendena. Detta kan, enligt förvaltningens mening, innebära att kostnaderna för berörda verksamheter kommer att öka.

Utbildningsnämnden

Utbildningsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

1. Utbildningsnämnden godkänner förvaltningens tjänstutlåtande och överlämnar det till kommunstyrelsen som svar på remissen.
2. Beslutet justeras omedelbart.

Särskilt uttalande gjordes av Nassir Abdullahi Ali m.fl. (S) och Tina Kratz m.fl. (V), *bilaga 1*.

Utbildningsförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 1 september 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen är positiv till de förslag som presenteras i departementspromemorian ”Stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende”. Det är bra att barnens rätt stärks. Förvaltningen har samtidigt några synpunkter avseende de förslag som berör förvaltningen direkt.

Vårdnadshavarens beslutanderätt i frågor som kräver samtycke under vistelse-tiden

Enligt förslaget ska socialnämnden ges befogenhet att med endast den ena av två vårdnadshavarens samtycke besluta om val eller byte av förskoleenhet.

Förvaltningen är positiv till förslaget, men vill i sammanhanget påpeka att det kan innebära svårigheter för förvaltningen att hantera bytet av förskola, eftersom utbildningsnämnden behöver underlag för att frångå huvudregeln gällande samtycke av båda vårdnadshavarna. Hur säkerställs det att utbildningsnämnden får underlag med information om socialnämndens beslut, om vårdnadshavare med skyddsbehov inte är tillgänglig för att inkomma med underlag när beslut om byte av förskoleenhet behöver fattas? Förvaltningen anser därför att det bör övervägas om socialtjänsten ska åläggas att informera aktuell ansvarig nämnd i kommunen när beslut om skyddat boende för barn/elev fattas.

Sekretess

Förvaltningen är positiv till utredningens förslag vad gäller sekretess; förvaltningen ser samtidigt vissa kvarstående utmaningar. Om en elev har två vårdnadshavare, varav den ena är hotfull och farlig som barnet skyddas ifrån, måste skolan ha tydliga underlag för att kunna besluta att inte lämna ut information till den vårdnadshavaren. Om förskolan/skolan inte har fått kännedom om detta i samband att barnet/eleven har bytt skola, behöver skolan för att kunna undanhålla en vårdnadshavare information få underlag på socialnämndens beslut om att placera en elev på ett skyddat boende. Förvaltningen anser att det bör säkerställas att skolan/förskolan får denna information. Även utifrån denna aspekt anser förvaltningen att det därför bör övervägas om socialtjänsten ska åläggas att informera aktuell ansvarig nämnd i kommunen när beslut om skyddat boende för barn/elev fattas.

Som beskrivits av utredningen driver vissa skyddade boenden egen förskola. I det fall en sådan förskola ska kunna bedrivas med rätt till bidrag från kommunen uppkommer svårigheter vad gäller sekretess gällande förskolans verksamhet och adress.

Barn och unga i skyddat boende ska ha rätt till utbildning i vistelsekommunen

Förvaltningen är positiv till förslaget gällande bestämmelserna som innebär att barn och unga som vistas i ett skyddat boende ska jämställas med barn och unga som är bosatta i kommunen, när det gäller mottagande till nationella program i gymnasieskolan och gymnasiesärskolan, och har inga synpunkter på det.

Förvaltningen vill dock uppmärksamma svårigheter gällande utredningens förslag¹, att en elev som vistas i ett skyddat boende i en annan kommun än hemkommunen ska ha rätt att bli mottagen i grundskolan eller grundsärskolan i den kommun där eleven vistas, på motsvarande sätt som redan gäller för elever som vistas i hem för vård eller boende.

Hemkommunen, den kommun där eleven är folkbokförd, har en skyldighet enligt skollagen att tillsammans med vårdnadshavare se till att eleven fullgör sin skolgång, dvs. att skolplikten efterlevs. Stockholms stad bevakar skolplikten genom att utreda elever med problematisk frånvaro och elever som av olika anledningar saknar en aktuell skolplacering. Elever i skyddat boende kommer att handläggas på samma sätt som elever som vistas i ett hem för vård eller boende (HVB hem). Stockholms stad ”skolpliktsbevakar” dessa elever genom att det kommer information från vistelsekommunen, skolan eller socialtjänsten om att eleven går på en skola utanför Stockholms stad, varvid staden betalar ut skolpeng för eleven till huvudmannen för utbildningen.

Det händer dock att information om detta inte kommer fram till Stockholms stad som hemkommun. En utredning om var barnet avser att gå eller går i skola måste då inledas. Handläggare kontaktar vårdnadshavare, och i vissa fall socialtjänst för att få information om detta. I detta läge vet Stockholms stad som hemkommun inte var barnet vistas så det finns

¹ I betänkandet ”Ett fönster av möjligheter – stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende” (SOU 2017:112)

ingen vistelsekommun att kontakta för att få information om barnet blivit mottagen i någon skola. Det är inte ovanligt att denna typ av utredning blir komplicerad och långdragen. Dessa elever får därför inte alltid sin rätt till utbildning tillgodosedd.

För att barn i skyddat boende i praktiken ska få sin rätt till utbildning tillgodosedd, anser förvaltningen att det bör tydliggöras vem som har ansvaret för att en elev har en skolplacering. Det bör prövas om ansvaret för att informera hemkommunen och vistelsekommunen ska åläggas socialnämnden som är ansvarig för insatsen.

Konsekvenser för barn och barns rättigheter samt jämställdhetsanalys

De förslagna åtgärderna stärker barns rättigheter och innebär inte en påverkan på barn eller elever utifrån kön eller ålder.

Förvaltningen instämmer med utredningen att en realisering av förslagen kan innebära att våldsutsatta barn i högre utsträckning än tidigare får tillgång till vård och omsorg som motsvarar deras behov. Det skulle kunna bidra till att förhindra våldsutsatthet och våldsutövande i nästa generation och därmed på sikt bidra till att uppnå jämställdhetspolitiska mål om jämställd hälsa mellan kvinnor och män liksom att mäns våld mot kvinnor ska upphöra.

Skarpnäcks stadsdelsnämnd

Skarpnäcks stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

1. Stadsdelsnämnden överlämnar förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Ärendet justeras omedelbart.

Särskilt uttalande gjordes av Tina Kratz m.fl. (V) och Maria von Bredow m.fl. (S), *bilaga 1*.

Skarpnäcks stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 2 september 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen ser positivt på de förändringar som föreslås i promemorian, särskilt på förslaget att det ska vara möjligt att placera ett barn i skyddat boende tillsammans med en vårdnadshavare när det saknas samtycke från den andra vårdnadshavaren. Som förvaltningen skrev i sitt remissvar gällande utredningen ”Ett fönster av möjligheter - stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende” så är förvaltningens erfarenhet att båda vårdnadshavarna sällan samtycker till att barnet ska placeras i skyddat boende. Ett samtycke från en våldsutövande förälder innebär oftast att personen behöver medge att våld utövas och att ett skyddsbehov finns, vilket sällan sker i det akuta skedet. Det är därför i de flesta fall inte möjligt att inhämta samtycke från den andra vårdnadshavaren.

Förvaltningen välkomnar också att barnrättsperspektivet betonas i promemorian, och skulle gärna se att vikten av barns rätt till information, återkoppling och möjlighet att uttrycka sina åsikter betonas ännu tydligare.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

1. Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutar att överlämna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Denna paragraf justeras omedelbart.

Särskilt uttalande gjordes av Rashid Mohammed m.fl. (V) och Anna Jonazon m.fl. (S), *bilaga 1*.

Ersätтарыttrande gjordes av Karin Ploen (Fi), som instämde i det särskilda uttalandet från Rashid Mohammed m.fl. (V) och Anna Jonazon m.fl. (S).

Spånga-Tensta stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 28 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd hade möjlighet att yttra sig över betänkandet ”*Ett fönster av möjligheter – stärkt barnrättsperspektiv i skyddat boende* (SOU 2017:112)”. I yttrandet ställde sig nämnden positiv till de föreslagna författningsändringarna eftersom dessa förbättrade villkoren för barn vid beslut om, och under vistelse i, skyddat boende. Nämnden identifierade däremot att det är problematiskt att fatta beslut för barnet vid delad vårdnad, särskilt vid akutplacering i skyddat boende. Förvaltningen ställer sig därför positiv till att förslaget i promemorian möjliggör placering av ett barn i skyddat boende tillsammans med ena vårdnadshavaren när det saknas samtycke från den andra vårdnadshavaren. Förvaltningen upplever att det är problematiskt att få samtycke från en våldsutsatt vårdnadshavare till att placera barnet i skyddat boende tillsammans med den våldsutsatta föräldern vid ett akut skede. Vidare anser förvaltningen att det är positivt att barnrättsperspektivet betonas i promemorian.

Södermalms stadsdelsnämnd

Södermalms stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 24 september 2020 följande.

1. Stadsdelsnämnden överlämnar förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Beslutet justeras omedelbart.

Särskilt uttalande gjordes av Charlotte Lilja Pittuco m.fl. (V), *bilaga 1*.

Ersätтарыttrande gjordes av Antonia Simon (Fi) som instämde i det särskilda uttalandet från Charlotte Lilja Pittuco m.fl. (V).

Södermalms stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 25 augusti 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen är positiv till kompletteringarna i promemorian. Skyddat boende är en vanlig, och i det akuta skedet många gånger avgörande insats, för våldsutsatta vårdnadshavare och medföljande barn. Det är särskilt viktigt att skolfrågan förtydligas eftersom en fungerande

skolgång och möjlighet att delta i förskolan är bland de viktigaste skyddsfaktorerna i ett barns uppväxt.

Förvaltningen ställer sig positiv till förslaget.

Reservationer m.m.

Socialnämnden

Särskilt uttalande gjordes av Karin Gustafsson m.fl. (S) och Jackie Nylander (V) enligt följande.

Sveriges kvinnojourer har byggts upp av tusentals frivilliga krafter. Jourerna har erbjudit ett skydd och/eller stöd för kvinnor och barn som utsatts för våld. Stödet och skyddet har byggts på och utvecklats ur jämlika relationer mellan kvinnor som bor i skyddat boende och de som arbetar som volontärer eller är anställda i jourerna. De ideella jourerna bygger på kvaliteter som privata eller offentliga jourer sällan kan erbjuda. I offentliga beslutsunderlag lyfts dessa kvaliteter sällan fram:

4) De är ett lågtröskelalternativ för utsatta kvinnor och barn. Kvinnojourerna upplevs ofta som en frizon då offentliga myndigheter inte är närvarande i den dagliga verksamheten. Därmed är det lättare att ta och få kontakt.

5) Kvinnojourerna har byggt upp kunskaper och erfarenheter som kan användas för att på en strukturell nivå förbättra villkoren för utsatta kvinnor och barn. En roll som inte samhälls- eller privata jourer kan ta.

6) Volontärverksamheten i jourerna tillför en bred kompetens och erfarenhet från många yrken och samhällsfunktioner.

Lagförslag och förändringar måste ta hänsyn till de ideella jourernas särskilda och unika kvaliteter. Det kan inte ligga i samhällets intresse att slå sönder en fungerande verksamhet i civilsamhället.

Det finns en god ambition i förslaget att barn ska räknas som egna placeringar på skyddat boende. Det ger barnet mer rättigheter, större krav kan ställas både på boendet och på socialtjänsten rörande vad barn som bor på skyddat boende kan få för insatser.

Dock bör understrykas att skyddat boende är en högst tillfällig insats som syftar till att skydda kvinnor och barn från fortsatt våld som i princip alltid kommer från en man som de levtt tillsammans med och som ofta är vårdnadshavare för barnet som ska placeras. Att lösa detta med ett LVU anser vi medför ett antal risker. Precis som förvaltningen skriver så riskerar det att medföra en högre arbetsbelastning på handläggare inom socialtjänsten. Det ställer också höga krav på snabbt och tydligt samarbete mellan enheter vilket behövs men också är ett dokumenterat utvecklingsområde just när det gäller våld. Dessutom vet vi av erfarenheter att det kan uppkomma diskussioner om vilken enhet som ska betala placeringen och vem som i så fall har rätt att besluta om den. Vi ser därför att det kan uppkomma svårigheter inom socialtjänsten vilket i värsta fall kan leda till att de kvinnor och barn som behöver skydd blir lidande.

I övrigt är vi eniga med förvaltningen att det blir otydligt att benämna anledningen till LVU som ”omedelbar placering”. Precis som förvaltningen skriver kan placering ske omedelbart men också planerad varpå det eventuellt inte blir tillämpligt med ”omedelbar placering”.

Ett annat tänkbart problem handlar om kvinnor som har barn med en annan man är förövaren men där barnet bor hos kvinnan och det anses lämpligt att även det barnet följer med vid en placering. I det fallet är det frågan om LVU är tillämpligt eller inte om inte det inte är barnets vårdnadshavare som är förövare.

Vi sympatiserar som sagt med promemorians intentioner med att stärka barns rättigheter men ser många risker med en mer komplicerad placerings process som i värsta fall försvårar möjligheterna att skydda kvinnor och barn från mäns våld. Istället för ändrad lagstiftning borde man kunna se över riktlinjerna för placeringar för barn är medföljande och ställa krav på att socialtjänsten placerar på boenden med särskilt stöd för barn. Något som idag inte alltid görs.

Utbildningsnämnden

Särskilt uttalande gjordes av Nassir Abdullahi Ali m.fl. (S) och Tina Kratz m.fl. (V) enligt följande.

Sveriges kvinnojourer har byggts upp av tusentals frivilliga krafter. Jourerna har erbjudit ett skydd och/eller stöd för kvinnor och barn som utsatts för våld. Stödet och skyddet har byggts på och utvecklats ur jämlika relationer mellan kvinnor som bor i skyddat boende och de som arbetar som volontärer eller är anställda i jourerna. De ideella jourerna bygger på kvaliteter som privata eller offentliga jourer sällan kan erbjuda. I offentliga beslutsunderlag lyfts dessa kvaliteter sällan fram:

- 1) De är ett lågtröskelalternativ för utsatta kvinnor och barn. Kvinnojourerna upplevs ofta som en frizon då offentliga myndigheter inte är närvarande i den dagliga verksamheten. Därmed är det lättare att ta och få kontakt.
- 2) Kvinnojourerna har byggt upp kunskaper och erfarenheter som kan användas för att på en strukturell nivå förbättra villkoren för utsatta kvinnor och barn. En roll som inte samhällseliga eller privata jourer kan ta.
- 3) Volontärverksamheten i jourerna tillför en bred kompetens och erfarenhet från många yrken och samhällsfunktioner.

Lagförslag och förändringar måste ta hänsyn till de ideella jourernas särskilda och unika kvaliteter. Det kan inte ligga i samhällets intresse att slå sönder en fungerande verksamhet i civilsamhället.

Det finns en god ambition i förslaget att barn ska räknas som egna placeringar på skyddat boende. Det ger barnet mer rättigheter, större krav kan ställas både på boendet och på socialtjänsten rörande vad barn som bor på skyddat boende kan få för insatser.

Dock bör understrykas att skyddat boende är en högst tillfällig insats som syftar till att skydda kvinnor och barn från fortsatt våld som i princip alltid kommer från en man som de levtt tillsammans med och som ofta är vårdnadshavare för barnet som ska placeras. Att lösa detta med ett LVU anser vi medför ett antal risker. Precis som förvaltningen skriver så riskerar det att medföra en högre arbetsbelastning på handläggare inom socialtjänsten. Det ställer också höga krav på snabbt och tydligt samarbete mellan enheter vilket behövs men också är ett dokumenterat utvecklingsområde just när det gäller våld. Dessutom vet vi av erfarenheter att det kan uppkomma diskussioner om vilken enhet som ska betala placeringen och vem som i så fall har rätt att besluta om den. Vi ser därför att det kan uppkomma svårigheter inom socialtjänsten vilket i värsta fall kan leda till att de kvinnor och barn som behöver skydd blir lidande.

I övrigt är vi eniga med förvaltningen att det blir otydligt att benämna anledningen till LVU som ”omedelbar placering”. Precis som förvaltningen skriver kan placering ske omedelbart men också planerad varpå det eventuellt inte blir tillämpligt med ”omedelbar placering”.

Ett annat tänkbart problem handlar om kvinnor som har barn med en annan man är förövaren men där barnet bor hos kvinnan och det anses lämpligt att även det barnet följer med vid en placering. I det fallet är det frågan om LVU är tillämpligt eller inte om inte det inte är barnets vårdnadshavare som är förövare.

Vi sympatiserar som sagt med promemorians intentioner med att stärka barns rättigheter men ser många risker med en mer komplicerad placerings process som i värsta fall försvårar möjligheterna att skydda kvinnor och barn från mäns våld. Istället för ändrad lagstiftning borde man kunna se över riktlinjerna för placeringar för barn är medföljande och ställa krav på att socialtjänsten placerar på boenden med särskilt stöd för barn. Något som idag inte alltid görs.

Skarpnäcks stadsdelsnämnd

Särskilt uttalande gjordes av Tina Kratz m.fl. (V) och Maria von Bredow m.fl. (S) enligt följande.

Sveriges kvinnojourer har byggts upp av tusentals frivilliga krafter. Jourerna har erbjudit ett skydd och/eller stöd för kvinnor och barn som utsatts för våld. Stödet och skyddet har byggts på och utvecklats ur jämlika relationer mellan kvinnor som bor i skyddat boende och de som arbetar som volontärer eller är anställda i jourerna. De ideella jourerna bygger på kvaliteter som privata eller offentliga jourer sällan kan erbjuda. I offentliga beslutsunderlag lyfts dessa kvaliteter sällan fram:

- 1) De är ett lågröskelalternativ för utsatta kvinnor och barn. Kvinnojourerna upplevs ofta som en frizon då offentliga myndigheter inte är närvarande i den dagliga verksamheten. Därmed är det lättare att ta och få kontakt.
- 2) Kvinnojourerna har byggt upp kunskaper och erfarenheter som kan användas för att på en strukturell nivå förbättra villkoren för utsatta kvinnor och barn. En roll som inte samhällseliga eller privata jourer kan ta.
- 3) Volontärverksamheten i jourerna tillför en bred kompetens och erfarenhet från många yrken och samhällsfunktioner.

Lagförslag och förändringar måste ta hänsyn till de ideella jourernas särskilda och unika kvaliteter. Det kan inte ligga i samhällets intresse att slå sönder en fungerande verksamhet i civilsamhället.

Det finns en god ambition i förslaget att barn ska räknas som egna placeringar på skyddat boende. Det ger barnet mer rättigheter, större krav kan ställas både på boendet och på socialtjänsten rörande vad barn som bor på skyddat boende kan få för insatser.

Dock bör understrykas att skyddat boende är en högst tillfällig insats som syftar till att skydda kvinnor och barn från fortsatt våld som i princip alltid kommer från en man som de levit tillsammans med och som ofta är vårdnadshavare för barnet som ska placeras. Att lösa detta med ett LVU anser vi medför ett antal risker. Precis som förvaltningen skriver så riskerar det att medföra en högre arbetsbelastning på handläggare inom socialtjänsten. Det ställer också höga krav på snabbt och tydligt samarbete mellan enheter vilket behövs men också är ett dokumenterat utvecklingsområde just när det gäller våld. Dessutom vet vi av erfarenheter att det kan uppkomma diskussioner om vilken enhet som ska betala placeringen och vem som i så fall har rätt att besluta om den. Vi ser därför att det kan uppkomma svårigheter inom socialtjänsten vilket i värsta fall kan leda till att de kvinnor och barn som behöver skydd blir lidande.

I övrigt är vi eniga med förvaltningen att det blir otydligt att benämna anledningen till LVU som ”omedelbar placering”. Precis som förvaltningen skrivit kan placering ske omedelbart men också planerad varpå det eventuellt inte blir tillämpligt med ”omedelbar placering”.

Ett annat tänkbart problem handlar om kvinnor som har barn med en annan man är förövaren men där barnet bor hos kvinnan och det anses lämpligt att även det barnet följer med vid en placering. I det fallet är det frågan om LVU är tillämpligt eller inte om inte det inte är barnets vårdnadshavare som är förövare.

Vi sympatiserar som sagt med promemorians intentioner med att stärka barns rättigheter men ser många risker med en mer komplicerad placerings process som i värsta fall försvårar möjligheterna att skydda kvinnor och barn från mäns våld. Istället för ändrad lagstiftning borde man kunna se över riktlinjerna för placeringar för barn är medföljande och ställa krav på att socialtjänsten placerar på boenden med särskilt stöd för barn. Något som idag inte alltid görs.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd

Särskilt uttalande gjordes av Rashid Mohammed m.fl. (V) och Anna Jonazon m.fl. (S) enligt följande.

Sveriges kvinnojourer har byggts upp av tusentals frivilliga krafter. Jourerna har erbjudit ett skydd och/eller stöd för kvinnor och barn som utsatts för våld. Stödet och skyddet har byggts på och utvecklats ur jämlika relationer mellan kvinnor som bor i skyddat boende och de som arbetar som volontärer eller är anställda i jourerna. De ideella jourerna bygger på kvaliteter

som privata eller offentliga jourer sällan kan erbjuda. I offentliga beslutsunderlag lyfts dessa kvaliteter sällan fram:

- 1) De är ett lågtröskelalternativ för utsatta kvinnor och barn. Kvinnojourerna upplevs ofta som en frizon då offentliga myndigheter inte är närvarande i den dagliga verksamheten. Därmed är det lättare att ta och få kontakt.
- 2) Kvinnojourerna har byggt upp kunskaper och erfarenheter som kan användas för att på en strukturell nivå förbättra villkoren för utsatta kvinnor och barn. En roll som inte samhällseliga eller privata jourer kan ta.
- 3) Volontärverksamheten i jourerna tillför en bred kompetens och erfarenhet från många yrken och samhällsfunktioner.

Lagförslag och förändringar måste ta hänsyn till de ideella jourernas särskilda och unika kvaliteter. Det kan inte ligga i samhällets intresse att slå sönder en fungerande verksamhet i civilsamhället.

Det finns en god ambition i förslaget att barn ska räknas som egna placeringar på skyddat boende. Det ger barnet mer rättigheter, större krav kan ställas både på boendet och på socialtjänsten rörande vad barn som bor på skyddat boende kan få för insatser.

Dock bör understrykas att skyddat boende är en högst tillfällig insats som syftar till att skydda kvinnor och barn från fortsatt våld som i princip alltid kommer från en man som de levtt tillsammans med och som ofta är vårdnadshavare för barnet som ska placeras. Att lösa detta med ett LVU anser vi medför ett antal risker. Precis som förvaltningen skriver så riskerar det att medföra en högre arbetsbelastning på handläggare inom socialtjänsten. Det ställer också höga krav på snabbt och tydligt samarbete mellan enheter vilket behövs men också är ett dokumenterat utvecklingsområde just när det gäller våld. Dessutom vet vi av erfarenheter att det kan uppkomma diskussioner om vilken enhet som ska betala placeringen och vem som i så fall har rätt att besluta om den. Vi ser därför att det kan uppkomma svårigheter inom socialtjänsten vilket i värsta fall kan leda till att de kvinnor och barn som behöver skydd blir lidande.

I övrigt är vi eniga med förvaltningen att det blir otydligt att benämna anledningen till LVU som "omedelbar placering". Precis som förvaltningen skrivet kan placering ske omedelbart men också planerad varpå det eventuellt inte blir tillämpligt med "omedelbar placering".

Ett annat tänkbart problem handlar om kvinnor som har barn med en annan man är förövaren men där barnet bor hos kvinnan och det anses lämpligt att även det barnet följer med vid en placering. I det fallet är det frågan om LVU är tillämpligt eller inte om inte det inte är barnets vårdnadshavare som är förövare.

Vi sympatiserar som sagt med promemorians intentioner med att stärka barns rättigheter men ser många risker med en mer komplicerad placerings process som i värsta fall försvårar möjligheterna att skydda kvinnor och barn från mäns våld. Istället för ändrad lagstiftning borde man kunna se över riktlinjerna för placeringar för barn är medföljande och ställa krav på att socialtjänsten placerar på boenden med särskilt stöd för barn. Något som idag inte alltid görs.

Södermalms stadsdelsnämnd

Särskilt uttalande gjordes av Charlotte Lilja Pittuco m.fl. (V) enligt följande.

Vänsterpartiet sympatiserar med promemorians intentioner att stärka barns rättigheter bl a genom att barn ska räknas som en egen placering på skyddat boende. Större krav ställs på både boende och socialtjänstens insatser vilket i sin tur riskerar att medföra högre arbetsbelastning på handläggarna. Men detta kan kompenseras genom förstärkta resurser.

Vänsterpartiet vill särskilt lyfta lagförslagets eventuella inverkan på de ideella kvinnojourerna. Sveriges Kvinnojourer har i årtionden erbjudit skydd för barn och kvinnor som utsatts för våld. Dessa jourer har nu uttryckt oro över att om för stort fokus läggs på de offentliga och privata jourerna riskerar de ideella jourernas verksamhet att slås sönder och deras enorma arbete, erfarenhet och kompetens omintetgöras.

Kvinnojourerna är ett lågtröskelalternativ för kvinnor och barn och de har stora kunskaper och erfarenheter som kan användas för att förbättra villkoren för utsatta kvinnor och barn. Det

är av stor vikt att de även fortsättningsvis ges möjlighet att bedriva sin ideella verksamhet för våldsutsatta kvinnor och barn.